

Onze Watersportvereniging W.s.V. Burghsluis vanaf 1980.

De haven van Burghsluis was vroeger tot 1953 een zogenaamde landbouwhaven. Er was behoorlijk wat bedrijvigheid met vervoer van granen, suikerbieten e.d., ook was er een beurtvaart naar Rotterdam waarmee men van alles vervoerde. Soms kwamen er mossel- en vissersschepen in de haven om de nacht door te brengen.

De haven van Burghsluis voor de ramp van 1953

Doordat de Westelijke havendijk tijdens de ramp van 1953 doorgebroken was en de haven geschikt bleek als werkhaven voor het herstel van de dijken op Schouwen-Duiveland, is hij vergroot tot de huidige omvang.

Doorbraak van de Westelijke havendijk in 1953.

De gemeente Haamstede, en later Westerschouwen, zorgde voor onderhoud en de havenmeester. In de periode dat Burghsluis werkhaven was, bleef de havenmeester in dienst. Samen met een collega van de aannemerscombinatie zorgde deze voor het functioneren in de haven.

Toekomstplannen gemaakt

Nadat de dijken gedicht waren, viel de drukte in de haven sterk terug, maar leefde weer op nadat besloten was de Oosterschelde af te sluiten met een doorlatende kering. Toen het einde van deze werkzaamheden in zicht kwamen, maakten betrokkenen plannen voor de toekomst. Hierbij bedacht men om de haven geschikt te maken voor toekomstige pleziervaart.

Ook de gemeente Westerschouwen had hier wel oren naar, want de kosten voor de havenmeester en onderhoud van de haven bleven negatief ten opzichte van de inkomsten van havengelden. Intussen waren er enige drijvende steigers in de haven gelegd, welke gedeeltelijk door de gemeente zelf gemaakt waren van zogenaamde zandspuitbuizen. De ligplaatsen bestonden hoofdzakelijk uit visbootjes, enige motorboten en zeiljachten. De gemeente wilde eigenlijk af van de verantwoording en de kosten van de haven en vroeg zich af of een vereniging hier een oplossing voor zou kunnen zijn.

Een watersportvereniging opgericht in 1980.

Een aantal bewoners van de gemeente Westerschouwen pakten dit idee op (want in de politiek ging het hen te traag), trokken de stoute schoenen aan en brachten een bezoek aan het gemeentehuis. Dit waren o.a. Huib Landegent, Piet v/d Akker en Cees v Oord: zij hebben in eerste instantie de handschoen opgenomen die de gemeente toestak.

Maar het stichten van een vereniging betekent vergaderen, plannen en heel veel werk. Een vereniging moet zich ingeschreven bij de KvK. Er moeten reglementen komen. En een bestuur. Maar voordat de initiatiefnemers dit alles in gang konden zetten, moest er overeenstemming zijn met de toenmalige ligplaatshouders. Tot de ligplaatshouders was e.e.a. al doorgedrongen en sommigen stonden er wat sceptisch tegenover. Waarom veranderen, het gaat nu toch goed. Het havengeld zal wel omhoog moeten. Dit waren enkele veelgehoorde reacties.

Maar de initiatiefnemers gingen door.

Ze planden een bijeenkomst met alle ligplaatshouders in 'Het Grote Zwijn' aan de achterweg in Burg (achter Sonnemans). Daar zetten zij uiteen wat de bedoeling was en ook wat de consequenties waren. De liggelden zouden stijgen, overigens ook als er geen vereniging zou komen. Er volgde een stemming en, zoals te verwachten was, bleek niet iedereen voorstander. Wel een meerderheid en daarmee besloot men dat de nieuwe vereniging was opgericht. Er zou een voorlopig bestuur komen en informatie worden ingewonnen voor de nodige reglementen.

Daarna volgde er een tweede bijeenkomst om alle vragen die er nog waren te beantwoorden en tevens een voorstel te doen voor bestuursleden en instemming met de reglementen. Tijdens de tweede bijeenkomst richtte de vereniging zich definitief op. De vereniging kreeg als naam: 'Watersportvereniging Burghsluis'. Het voorlopige bestuur zou aanblijven en bestond uit M. Kloosterman, H.T. Landegent (voorzitter), C. van Oord, K. Overbeeke en A. Viergever.

In april 1980 was de nieuwe watersportvereniging een feit.

De gemeente was eveneens akkoord en er was afgesproken dat de vereniging met de gemeente een huurcontract zou sluiten. De havenmeester bleef in dienst van de gemeente en het onderhoud bleef een taak voor de gemeente. De vereniging zorgde voor inning van de vaste liggelden, de havenmeester voor de passanten. Uiteindelijk sloten alle toenmalige ligplaatshouders zich aan als lid van de vereniging. Alle inkomsten kwamen bij de vereniging en hiermee werd de huur betaald.

Na verloop van tijd bleek dat de inkomsten uit de haven wat hoger waren dan de huursom, zodat de vereniging een 'potje' kon vormen voor leuke dingen. Er kwamen verbeteringen van de steigers zodat er ook wat grotere schepen een ligplaats konden krijgen en uiteraard ook naar grootte moesten bijdragen. Dat betekende extra inkomsten. Dit was positief voor de vereniging want de spaarpot groeide.

Een clubhuis

Er kwamen plannen voor een eigen clubhuis. Het bestuur overlegde met de gemeente en deze liet blijken dat er wel wat mogelijk was. Men noemde zelfs een stevig subsidiebedrag. Gelukkig was een van de leden architect en deze was zo enthousiast dat hij een prachtige tekening maakte van een zeskantig gebouw, gepland op de huidige H.T. Landegent pier. Helaas kon het ontwerp geen goedkeuring krijgen van de gemeentelijk instanties en ging de aandacht naar een drijvende clubfaciliteit. Het toenmalige bestuur heeft heel wat woon- en verblijfsvaartuigen bekeken, maar ook dit idee haalde de eindstreep niet. Uiteindelijk is besloten om een gebouw neer te zetten op de huidige plaats. Het bestond uit een aantal geschakelde units en we waren wat trots met onze nieuwe aanwinst die we uit eigen zak betaalden.

Het eerste clubhuis van de Watersportvereniging

Een klein probleem was, wie het nieuwe bouwwerk zou bemannen. De heer en mevrouw Koot waren de eerste gelukkigen, maar na enige tijd runden de bestuursleden per toerbeurt de zaak. Vooralsnog alleen in de weekenden. Ook dit was niet de juiste oplossing en het bestuur besloot het clubhuis te verhuren aan derden met medegebruik van de leden. Dit scheelde veel inzet van de leden en de huur bracht ook nog iets op.

Losgekomen van de gemeente

Het was de bedoeling van vereniging om zodra er wat extra geld in kas kwam, wat aan de haven en de installaties te verbeteren. De liggelden bleven echter vrijwel gelijk. Hierdoor moest het bestuur wel wat van de ligplaatsleden vragen voor het onderhoud en de verbeteringen. Zo is men verplicht een dag per jaar werkzaamheden te verrichten in en om de haven.

Medio 1996 deed de vereniging een voorstel aan de gemeente, toen nog Westerschouwen, om een aantal steigerdelen aan te kopen en te laten plaatsen voor rekening van de vereniging. Het onderhoud moest dan wel bij de gemeente blijven.

Het bestuur viel bijna van zijn stoel toen het antwoord van de gemeente kwam: wat zou de vereniging zeggen als we de haven aan jullie overdoen, met de huidige installaties. Dan kunnen jullie de haven renoveren zoals je zelf gedacht had.

De achterliggende wens om bestuurlijk van de haven af te komen, omdat ze niet kostendekkend was, speelde zeker ook mee. Ook dat de ondergrond van de haven eigendom was van het Waterschap. Het bestuur zag deze deal wel zitten en na enig overleg over boekwaarde e.d. ging het akkoord met de voorwaarden.

In 1997 vormden de gemeenten op Schouwen-Duiveland samen één gemeente, 'Schouwen-Duiveland'. Met de oude gemeente Westerschouwen was al overeenstemming over privatisering van de haven. In de nieuwe gemeente werd het officieel.

De havenmeesters

De vaste havenmeester bleef na 1997 in dienst van de gemeente en tijdens vakantie of vrije dagen, verving een lid van de vereniging hem. Gelukkig was de vaste havenmeester bereid de drukste periodes zelf uit te voeren, want ook toen al bezochten vele passanten de haven in de zomer. Toen de vaste havenmeester met pensioen ging, nam een aantal enthousiaste leden zijn taken over. Dit geldt nog tot op de dag van vandaag.

Hulde aan deze leden voor het werk voor en aan de haven!

Alles geregeld.

Nadat ook het Waterschap akkoord ging met een nieuwe uitbater kon de vereniging vooruit en kon men verdere plannen realiseren. Zo is het nieuwe clubgebouw met sanitaire unit gerealiseerd en zijn steigers vervangen en uitgebreid. De laatste grote wijziging is het verplaatsen van de 'Onrust' in 2020.

Van de aanpassingen aan en om de haven hebben alle leden profijt. Vernieuwing en up-to-date houden zal steeds nodig blijven, zodat we een haven hebben waar het goed toeven is voor onze leden en ook voor de talrijke passanten.

[Haven in 2022.](#)

